

Και πάλιν νέος Ίκαρος και πάλιν νέος ήρωας,
κι' ένω τὸ κράτος έτραχε γοργὸν ἀπὸ ρυτίθρος,
δὲν ζέρω πὸς ἀπήγγραον τ' ἀμάξια παρ' ἑλπίδα,
καὶ μόνιπο δὲν εὐρισκας νὰ πᾶς σ' ὅτ' ἐν Δεωνίδα.

Οὐχ ἦτον κόσμος έσπευσε και μετ' ὃ παραπάνω
νὰ ἔη τᾶροπλάνο,
κι' ἔπῃγαν και φούσται
με κᾶρα και με σούσται.

Κατάπληκτος ὁ κόσμος αἰώπα,
κι' ἄλλοτε, Περικλῆτο μου, σοὺ τόπα
πὸς μες σ' ὅτ' ἠν Ρωμηοσύνη τὴν καινούρια,
ποὺ κι' ἄειτο με τρέμει τὴν κωτιοῦν,
μπαροῦνε νὰ πετάξουν και γαϊδούρια,
μόνον ἀεροπλᾶνα δὲν πετοῦν.

Πατοῦνε κι' ἀναρβήματα ἀκρίδες,
πετοῦνε κι' ἀνορθόσους ἑλπίδες,
μπαροῦνε νὰ πετάξουν και κολώναις,
ποὺ δέξαν προκίωνιον κρατοῦν,
μπαροῦνε νὰ πετάξουν και χαλόναις,
μόνον ἀεροπλᾶνα δὲν πετοῦν.

Ἦλθε και τοῦ Κατέρω, δὲρ Περικλῆτο,
ἀλλὰ κι' ἔκτεινο δὲρ ἔπαρ το,
μὰ και τοῦ Μιλεριώ, ποὺ κᾶνε κρότο,
δὲν πᾶταξε κι' ἔκτεινο ὁδὸν τὸ πρῶτο.

Θίλει και τοῦ Δεωνίδα νὰ πετάξῃ σ' ἄφῆλ,
πλὴν ὅαν τᾶλλα μένει κᾶτο και πλανᾶται χαμηλά,
και μοκόμενον ἀγρίως ἄγονον ὀργάνω γῆν
και λαὸν και Βασιλέα τρέπῃς ἄτακτον φυγῆν,
μὰ κι' ἔγῳ, βρᾶ Περικλῆτο, φρέγγο μ' ἔλη τὴν ὀρμὴ μου
γιατὶ τρέμω μήπως τὸλλοθῇ νὰ πετάξῃ σ' ὀρμὴ μου.

Σταθῆτε και σηκόνεται... τοῦ κᾶου, δὲν ὄφειτο,
και τῶρ ἀκόμη καχηγὸς τὴν πῆσαν τοῦ προσιμένου,
κι' ἔλγαναι και τὰ πουλιὰ πρᾶμα νᾶσαι τοῦτο,
ποῦχε φερὰ και στέκεται σ' ὅτ' ἔχμα καρωμένο;

Και τότε τὸ Ρωμαῖκο μου φάνηκε πὸς εἶδα
κι' ἀεροπλᾶνο γίνηκε καθὸς τοῦ Δεωνίδα,
κι' ἠκούσθῃ λέγουσα φωνή, κᾶνε μὴν τὸ ματίσθῃ,
γιατ' εἶναι φόδος δὲρ παιδιᾶ,
σ' ὅτ' ἡ τῶν μας ἀναποδῆ
και τοῦτο νὰ κομματισθῇ κι' ἑμᾶς νὰ κομματισθῇ.

Πρώτος τῆς Κυβερνήσεως κι' ἀντάρα νέας κρίσεως.

Φ.—Κι' ἔνω πάλιν εἶδον εἶαι πὸς σ' ὅτ' ἠσπασεν τὴν μάννα
μὴτ' ἔγῳ, κᾶνε πετοῦνε, μήτε ξὲν ἀεροπλᾶνα,
ἔπειν Ἰκάρου πῶσαν δίχως πόνον κι' ἄδωρμὸν
κι' ἡ Κυβερνήσις εἰκίνη τῶν μεγάλων καθαρισμῶν.

Ἐπειν Ἰκάρου πῶσαν, και σ' ὅτ' ψυχομάχημά της
θλίνας ὁ κόσμος εἶλε νὰ τρώσῃ τ' ὄνομά της,
κι' σ' ὅτ' Ὀφθαλματρῶν ἐρωτῶθῃ τ' Ἀδελφάτα,
και τὰ κύκλωσε με λόγγαις κι' ἄδωρμικὰ πρῶσάτα.

Ἄς τόνωμεν και τῶρα μὲ μεγάλη πατινάδα
σ' ὅτ' Ὑμνοῦλοῦσε τοὺς κᾶντας, σ' ὅτ' Ὑμνοῦλοῦσε τοὺς κᾶντας
ποὺ δὲν πρᾶθαιναν νὰ κᾶνωγιτὰ κράτος σ' ὀπουνάδα, και
και δὲν μένει πᾶ σαποῖνι πρὸς καθαρισμὸν τοῦ κράτους.

Π.—Ἐπειν ὁ προκάλειας μετ' ἡν σύγκρισιν εἰκίνη
και τῶν Πολωνῶν τὴν μῆσιν,
ἔπειν Ἰκάρου πῶσαν ἔξῃ παραβολῶν
δύο κράτη προσβαλόν.

Μετὰ τῶσους καθαρισμοὺς
και μετ' ἀγωνίαν τόσην
ἔπειν Ἰκάρου πῶσαν
μὴ ζητοῦντες ἀκραιμῶς.

Ἐπειν ὁ κατορθώσας ν' ἀνοψῆσθῃ κᾶθε ράντα,
κι' ἔκ τοῦ μέλλοντος θᾶνεῖται νὰ τοῦ δώσουν τὰ σαράντα.
Πᾶσι μοῖσαι γεραρὸν δίχως νὰ λογοδοτήσῃ
κι' ἄρειαν ἀμαρτιῶν με κατάνοξιν ζητήσῃ.

Δίχως κεφαλῶν ἐξάφῃς και φαναῖς και ξαφνικά
ὅαν τὸν Δεωνίδα Ἀργυρήτῃ πᾶσαν σ' ἄτακτά.
Τοὺς ἔξῃστρεφαν και τούτους, ποὺ μαρτυρήσαν γὰ πᾶστρα,
και τοὺς εἶχε και τὸ Στέμμα ὁδὸν βασιλικῶς σ' ἡ γλάστρα.

Κλαῖω και τὸν Μαυρομάτη, σεβαστὸν γρηγοκομιεον,
κλαῖω και τὸν τῆς Παθείας, τῶσων γνώσεων Ταμεῖον,
τῶν Μουσῶν τὸν ὑπερήτην,
τῆς φθορᾶς τὸν καθαριτῆν.

Κλαῖω τῶν Ἐλευθερίων γοργόφρον Ἰερυτῆν
και τῶν Πανεπιστημίων εὐδοκῶν σκεπτικῆν,
ποὺ κι' αὐτὸς νυχθημερὸν πρὸς καθαρισμοὺς ἐπαρῆγα
τῆ συνάρασι κι' ἄρωγῃ τοῦ φουσιολόγου Ρήγα.

Τὸν πρωτόκλητον Ἀνδρέαν τῶν Μουσῶν και τῶν ἀρμάτων
κλαῖει σήμερα κι' ὀρμῆς τῶν πολεμικῶν ἀρμάτων,
τοῦτον κλαῖει μετὰ πάσους και ψυχῆς συνταγματῆρος
κι' ὀρμηθευτῆς ὁ Ρήγας τῶν δοκτῶρων τῆς Βιέννης.

Ἐπειν μόλις ἔπειν σ' ὅτ' ὄνομα μᾶς ψυχῆς
συμπαιθῶν προσάταν
φιλοληγικῶν τῶν,
και μόλις πῆγε κι' ὀρμῆς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐπειν μόλις λούραζαν ἔχθροι μᾶς λυσοσείος
και συμμαχίας μετ' ἡμῶν ζητοῦν ἀπὸ παντοῦ,
κι' ὀρμῆς τῶν προσφιλῶν σ' ὅτ' Πατριάρχῃ λῆσι
γὰ τὰ τῆς Συνελεύσεως τᾶν ὄνομα, γιμετῆς ὄνομα.

Ἐπειν δίχως νᾶγουναι ταῦτᾶ κατεδασμένα
μόλις κι' εἰκίνη τὸν Κερῖν τὸν πῆγε τρεῖς κι' ἔνα,
κι' οἱ Τουρκαλάδες ἄρσαν τὰ λόγια τὰ χαλά,
μήτε κᾶνενας ἀπειλεῖ πὸς ἡμᾶς ἔσκολαζῆν,
και τῆς Βουλῆς τὸν ἡμελλῶν ὁ Πρόεδρος Ριζᾶ
νᾶλθῃ τῆς Συνελεύσεως τὸν Ἐσολν ν' ἀγκαλισθῇ.

Ἐξάρωμεν τὴν πῶσαν της, ποὺ σήμερα κι' εἰκίνη
γὰ κᾶθε ὀχλατῆς τῆς πᾶσαν κι' ἄτακτῆς,
ἔνω σ' ὅτ' Ἄντρα προσκᾶλον τὸν Μανουὲλ νὰ γίνῃ
Ἐμμανουὲλ παμβασιλεὺς παρὰ σαρανταπέντε.

Φ.—Καὶ τὴν Συνέλευσιν μᾶς ἐξάρωμεν ἔν γένει,
ὄπου καθὸς πηγαίνει
με τῶσους νέους μπᾶσους, Καρούσους, Βαρουτόνους,
σ' ὅτ' ὄνομα ἡμᾶς λῶσῃ,
και μετὰ δύο χρόνους
μπορεῖ νὰ μὴν τελειωθῇ.

Π.—Ἐξάρωμεν τὰ πάντα με λιγερὸ δόξῆρι,
και δέξου τρεῖς ἐξῃς ἀπὸ εὐλαίης, μεξῆρι.